

Universiteit
Leiden
The Netherlands

1992: Het grote meedenk jaar?!

Laar, S. van; Voerman, J.

Citation

Laar, S. van, & Voerman, J. (1992). 1992: Het grote meedenk jaar?!. *Bestuurskundige Berichten*, 7(2), 29.
Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233567>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233567>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

sen? Erwin Muller geeft drie soorten oplossingen: Ten eerste maatregelen in de technopreventieve sfeer. Het gaat hier bijvoorbeeld om hekken, netten en video-camera's. Ten tweede zijn er maatregelen in het kader van repressief beleid mogelijk. Dan gaat het om het verbeteren van politie, informatie, de vervolging etc. Een derde vorm van beleid is van een geheel andere aard. Het gaat hier om sociaal-preventief beleid, dat Nederland met succes heeft toegepast tijdens het W.K. in Italië. Het gaat erom, de voetbalsupporters op een menselijke manier te benaderen, ze te begeleiden en aan te geven wat zij wel en wat zij niet kunnen doen. Dit beleid overschrijdt de grenzen van het stadion, het behelst ook jeugdwezijn en scholing. Een soort sociale vernieuwing voor voetbalsupporters dus.

Ook De Leeuw is enthousiast over deze vorm van omgaan met supporters. Wat hem het meeste stoort is de "BoBo-houding" van zowel de K.N.V.B. als de clubs. Hij voorspelde dat het woord "boboïsme" binnenkort in de Dikke Van Dale komt. De voetballerij zou zich niet zo druk moeten maken over hun kostuumpjes, maar zich moeten richten tot de supporters. Eigenlijk een vorm van marktgericht denken. Het gaat om een zeer hechte aanhang, de supporters volgen de clubs over de hele wereld. Goed contact tussen supporters en de clubs zou er voor kunnen zorgen dat gezamenlijke belangen naar voren komen. Het niet uit de hand lopen van de rellen in de voetbalstadions is zo'n gezamenlijk belang. Als de supporters zich normaal gedragen worden clubs immers niet gestraft en kan het betaald voetbal gewoon blijven bestaan.

De organisatie van het E.K. in 1996 Nederland heeft zich kandidaat gesteld voor de organisatie van het Europees Kampioenschap voetbal in 1996. Dit is in het kader van de problematiek ook interessant.

Het is de bedoeling dat er zestien deelnemers meedoen. Vanwege het uiteenvallen van allerlei landen in Europa wordt het gebruikelijke aantal van acht deelnemers namelijk te laag gevonden. Hoewel de Kuip op dit moment

het enige respectabele stadion van Nederland is, zullen er volgens de K.N.V.B. in 1996 voldoende stadions zijn om alle wedstrijden te kunnen laten spelen. Er zullen nieuwe gebouwd worden en oude zullen worden opgeknapt en vergroot. Een blik op de slepende kwestie van de besluitvorming over de sloop van het Olympisch stadion in Amsterdam laat echter zien dat het (ver)bouwen van stadions in ons land niet iets is wat je zomaar eventjes doet. Het is vreemd dat de K.N.V.B. dan ook voorbij gaat aan de politiek-bestuurlijke problemen, die te verwachten zijn.

Een ander interessant probleem van het houden van de EK in Nederland is dat van de openbare orde. Enorme aantallen supporters zullen van Groningen naar Eindhoven en weer terug moeten. Lokale openbare orde wordt dan landelijke openbare orde. De burgemeesters van de verschillende steden waarin straks gevoetbald gaat worden hebben toegezegd mee te zullen werken. Maar nu komt de reorganisatie van de politie om de hoek kijken. Volgens meneer De Leeuw zullen de verantwoordelijkheden voor de openbare orde in 1996 hierdoor heel anders liggen. Straks is Nederland verdeeld in regio's en hebben de toezeggingen van de burgemeesters geen of althans weinig waarde meer, omdat ook de toestemming van andere burgemeesters uit de regio nodig is. Ogenscheinlijk een klein facet van het festijn, maar welke consequenties zoiets heeft kan niemand voorspellen.

Het toernooi zou voor Nederland grote voordelen kunnen hebben. Economische, maar ook maatschappelijke. Het zou immers wel eens kunnen gebeuren dat het probleem voetbalvandalisme eindelijk eens echt in de aandacht komt. Het is immers duidelijk dat Nederland tijdens zo'n toernooi geen voetbalvandalisme kan gebruiken. Daarom zou 1996 weleens het jaar van de waarheid kunnen worden. BB

1992: Het grote meedenk jaar?!

Saskia van Laar en Joost Voerman

In de BB van januari 1992 roept B.I.L.-voorzitter Jurgen Mink de leden op "gezamenlijk onze weg te kiezen en zo met de B.I.L. een nieuwe, andere toekomst in te gaan". Mink hoopt dat 1992 het "grote meedenk jaar" gaat worden. Aangezien wij tot "meedenken" altijd bereid zijn, deze bijdrage.

In het hiervoor reeds genoemde artikel doet Mink een voorstel tot verandering: het aantal activiteiten zal moeten afnemen.

Wat een nonsense! Wat organiseert de B.I.L. nu daadwerkelijk? Tot op heden hebben wij dit B.I.L.-jaar nog maar bar weinig van activiteiten mogen merken. Ja, we ontvangen die fraaie nieuwsbrief, prachtig gelay-out op de nieuwe computer, ook krijgen we sporadisch (? red.) een uitstekende BB, maar verder?

Er staan weliswaar nog veel activiteiten op het programma, maar die vinden allemaal plaats in de periode van maart tot mei!

Zeker voor oudere jaars zijn er geen activiteiten meer die aanspreken. En daar moet iets aan veranderen. Het moet naar ons idee zo zijn dat een studievereniging een toegevoegde waarde geeft aan de studie. Het moet een intellectuele uitdaging bieden. Biedt de B.I.L. zo'n uitdaging dan zullen de studenten, ondanks de vijf-jaren maatregel van Ritzen, bereid zijn om tijd en energie te stoppen in de vereniging. Op zo'n moment gaat een studievereniging niet ten koste van de studie maar kan het juist stimulerend werken.

Een mooi uitgangspunt, maar hoe zet je dit om in daden? Allereerst zal er financiële ruimte geboden moeten worden voor nieuwe activiteiten. En die ruimte is er. De B.I.L. is een rijke vereniging en weet bij het opstellen van een begroting soms van gekkigheid niet waar ze het geld moet laten. Kenmerkend is dat dit bestuur, veel of zelfs meer geld stopt in de almanak, feesten en een nieuwe computer.

De feestcommissie krijgt ruim f2.600,00 tegen een schamele f400,00 voor lezingen!

Dit geld is ons inziens beter te besteden aan activiteiten waarbij de actieve deelname en

participatie van de leden gevraagd wordt. Te denken valt bijvoorbeeld aan workshops, cursussen, tutorgroepjes, lezingen en het stimuleren van studie-disputen.

Bij workshops en cursussen valt te denken aan het aanbieden van een cursus "Journalistiek Schrijven" of "Cambridge Debating". Ook het spelsimulatieweekend zou uitstekend in dit kader passen.

Voor studie-disputen en tutorgroepjes kunnen zeer aantrekkelijk zijn voor ouderejaars. Het gezamenlijk verdiepen in een bepaald thema, wordt vaak tijdens de colleges gemist. In 1989 is, vanuit de vakgroep, al eens een poging gedaan een tutorsysteem op te zetten. Er is ruim voldoende budget beschikbaar om dit alles onder leiding van deskundigen te laten plaatsvinden.

Kortom, na enig meedenken, komen wij tot de conclusie dat het niet tijd is voor minder maar voor andere activiteiten. Een aantal evenementen lopen namelijk wel verrassend goed (de TUB, het symposium, de Informatiedag Bestuurskundige en Arbeidsmarkt).

Het teruglopend bezoekersaantal bij feesten en de toenemende belasting voor meer studie-gerichte activiteiten, wijst er op dat er ook vanuit de rest van de leden behoefte is aan een echte studievereniging. Het gezelligheidsaspect kan beter aan anderen overgelaten worden.

We zijn het dus helemaal met Mink eens dat het tijd wordt voor de B.I.L. om "een nieuwe, andere toekomst in te gaan". Niet alleen doorgaan op de zekere, maar enigszins versleten, weg, maar gewoon lekker experimenteren en wat aanklooiën!

Jurgen, nog een borrel? BB